van der Velde van Hal & Peers
gerechtsdeurwaarders en incassobureau

9162

Deze zaak wordt behandeld door Intermediaire Stichting van de Univ te GELDROP (5660 AH, Postbus 324), onder referentie IFUD of Human Rights/JP vd Wittenboer.

Dossiernr.: L3600573

Heden, de negende maart tweeduizendzestien,
ten verzoeke van **de stichting Intermediaire Stichting van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, zetelend te MIERLO,** te dezer zake woonplaats kiezende te 's-Gravenhage aan het Nassauplein 21 ten kantore van de gerechtsdeurwaarders G.Th. van der Velde en mr E.J.M. van Hal, alsmede te Amsterdam aan de Overschiestraat 63 ten kantore van gerechtsdeurwaarder D.D. Peers

Heb ik,

mr. Erik Jozef Maria van Hal,
gerechtsdeurwaarder gevestigd te 's-Gravenhage
en daar kantoorhoudende aan het Nassauplein 21

AAN:

het hoge college van staat de Tweede Kamer der Staten-Generaal, meer speciaal haar voorzitter Khadija Arib, zetelend te 'S-GRAVENHAGE, kantoorhoudende te 'S-GRAVENHAGE aan het Plein 2, aldaar mijn exploit doende en afschrift dezes, alsmede van na te melden stukken latende aan:

mw R. Voss, griffier, aldaar werkzaam

BETEKEND:

- Verzoek strafaangifte Artikel 119 Gw en Artikel 361 Wetboek van Sr, door IFUD of Human Rights aan Tweede Kamer der Staten-Generaal, dd 17 december 2015
- Spong advocaten: Anouchka van Miltenburg en het ambtsmisdrijf van Art. 361 Wetb v Sr, (uitleg)
- Brief G.A. van der Steur (Minister van Justitie aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, kenmerk : Nader onderzoek Commissie-Oosting dd 25 januari 2016
- Tweede Kamer der Staten-Generaal, kenmerk: TK 106-7779, datum: 2 september 2008
- Tweede Kamer der Staten-Generaal, Vergaderjaar 2015 – 2016, kenmerk: 34340 nr 9
- Brief door IFUD of Human Rights aan Ministerie van Algemene Zaken t.a.v. Zijne excellentie Mark Rutte, Minister-President, kenmerk: EU-voorzitterschap-2016, datum: 9 november 2015
- Tweede Kamer der Staten-Generaal, Vergaderjaar 2014 – 2015, kenmerk 34166 nr 17
- Tweede Kamer der Staten-Generaal (Commissie V&J) aan IFUD of Human Rights, datum 16 september 2014, kenmerk: 2014Z14890/2014D30693
- Deurwaardersexploot Dielen gerechtsdeurwaarders, kenmerk: L151343, datum 22 september 2015
- Tweede Kamer (aanhangsel van de handelingen), vergaderjaar 2015 – 2016, kenmerk 1124

G.Th. van der Velde • Mr E.J.M. van Hal • M. Koper
Nassauplein 21 • 2585 EC 's-Gravenhage
Tel. 070 346 07 07 • Fax 070 346 97 55

Mw. D.D. Peers
Overschiestraat 63 • 1062 XD Amsterdam
Tel. 020 346 02 50 • Fax 020 346 02 55

Correspondentieadres: Postbus 85880, 2508 CN 's-Gravenhage • algemeen@veldehal.nl • www.veldehal.nl • Kantooruren: ma-do 09.00-17.00, vrij 09.00-16.00
ING IBAN: NL34INGB0000019390 BIC:INGBNL2A • ABNAMRO IBAN: NL18ABNA0550107509 BIC:ABNANL2A • t.n.v.: Gerechtsdeurwaarderskantoor Nassauplein B.V.

Voorts heb ik, gerechtsdeurwaarder, op uitdrukkelijk verzoek van insinuante

AANGEZEGD:

dat hierbij uitdrukkelijk naar de inhoud van de ten deze betekende stukken wordt verwezen welke als hier ingelast dienen te worden beschouwd en een onlosmakelijk deel van dit exploot uitmaken;

dat insinuante aan de geïnsinueerde een termijn van veertien dagen vanaf heden stelt -redelijk acht- om aan het verzoek te voldoen als nader omschreven in de ten deze betekende stukken "ambtsmisdrijven" artikel 119 van de Grondwet

dat anders geïnsinueerde een zodanig houding ten aanzien van de betekende stukken heeft aangenomen (volgens inschatting van insinuante) dat daaruit zou kunnen worden afgeleid dat niet voldoende proactieve houding is aangenomen door geïnsinueerde "er wat mee te gaan doen", geen verdere actie ondernemen, berusten in de stukken

gerechtsdeurwaarder

G.Th. van der Velde • Mr E.J.M. van Hal • M. Koper
Nassauplein 21 • 2585 EC 's-Gravenhage
Tel. 070 346 07 07 • Fax 070 346 97 55

Mw. D.D. Peers
Overschiestraat 63 • 1062 XD Amsterdam
Tel. 020 346 02 50 • Fax 020 346 02 55

Correspondentieadres: Postbus 85880, 2508 CN 's-Gravenhage • algemeen@veldehal.nl • www.veldehal.nl • Kantooruren: ma-do 09.00-17.00, vrij 09.00-16.00
ING IBAN: NL34INGB0000019390 BIC:INGBNL2A • ABNAMRO IBAN: NL18ABNA0550107509 BIC:ABNANL2A • t.n.v.: Gerechtsdeurwaarderskantoor Nassauplein B.V.

Aan:Tweede Kamer der Staten Generaal

Postbus:20018

2500EA,DEN HAAG

Verzoek om Strafaangifte

betreft ministers,staatssecretaris en ex-kamervoorzitter
Art 119 GW en Art 361 Wetboek van Strafrecht

door:
IFUD of Human Rights
24 Juni 2015

aan:
Tweede Kamer der Staten Generaal

Mierlo,17 december 2015

Het kabinet is gisteravond zwaar beschadigd geraakt in het debat over de omstreden Teevendeal.Bijna de voltallige oppositie steunde een motie van afkeuring tegen VVD-bewindslieden,(Trouw 17-12-2015).

Soeiharde woorden door de diverse fracties in de Kamer en daarna een boetedoening door ministers en staatssecretaris met een ex-kamervoorzitter die ziek thuis zit.(kent U het spreekwoord) “blaffende honden bijten niet” Daarom verzoek Ik de Kamer strafaangifte te doen bij het O.M. tegen Van Miltenburg en gebruik te maken van Art.119 GW bij Ministers en Staatssecretaris.

HOOGACHTEND,
IFUD of Human Rights
De Voorzitter
J.P. van den Wittenboer

Anouchka van Miltenburg en het ambtsmisdrijf van art 361 WvSr

In het tv-programma Pauw van 14 december 2015 stelde Gerard Spong dat voormalig Kamervoorzitter Anouchka van Miltenburg vermoedelijk het misdrijf van artikel 361, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht (WvSr) heeft gepleegd. Dit vermoeden is gegrond op het volgende.

1. Artikel 361, eerste lid, WvSr: “De ambtenaar of een ander met enige openbare dienst voortdurend of tijdelijk belast persoon, die opzettelijk zaken bestemd om voor de bevoegde macht tot overtuiging of bewijs te dienen, akten, bescheiden of registers, welke hij in zijn bediening onder zich heeft verduistert, vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt, of toelaat dat zij door een ander worden weggemaakt, vernield, beschadigd of onbruikbaar gemaakt, of die ander daarbij als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden of geldboete van de vijfde categorie.”

2. Artikel 84, eerste lid, WvSr, bepaalt: “Onder ambtenaren worden begrepen leden van algemeen vertegenwoordigende organen.” Van Miltenburg is dus een “ambtenaar” in de zin van artikel 361, eerste lid, WvSr.

3. De (kopieën van de) anonieme brieven waarover Van Miltenburg beschikte zijn “bescheiden” en werden haar in haar functie als Kamervoorzitter toevertrouwd. Zij had deze brieven dus in haar functie — “in zijn bediening” — onder zich.

4. Met het door de papierversnipperaar halen van (kopieën van) die brieven door Van Miltenburg zelf, dan wel door een van haar medewerkers op grond van beleid of een opdracht van Van Miltenburg, heeft laatstgenoemde die bescheiden “vernield, beschadigd of onbruikbaar gemaakt”, althans “toegelaten dat zij door een ander worden vernield, beschadigd of onbruikbaar gemaakt”.

5. Voor zover mede gelet op het vereiste opzet moet worden aangenomen dat de bestemming “om voor de bevoegde macht tot overtuiging of bewijs te dienen”, ook relevant moet worden geacht bij de “bescheiden”, verdient het volgende aandacht.

5a. De termen “zaken” en “akten, bescheiden of registers” zien niet uitsluitend op zaken (etc.) die aan een burgerlijke rechter of strafrechter worden voorgelegd (NLR, aant. 2 bij art. 200 WvSr). De woorden “de bevoegde macht” zijn bewust ruim gekozen en omvatten ook de Raad van State en andere colleges en ambtenaren (NLR, idem). Onder deze ruime definitie kan zeer wel ook een minister van Veiligheid en Justitie of een door hem ingestelde onderzoekscommissie worden geschaard.[1]

5b. Uit hetgeen onder 5a is gesteld, volgt dat het bestanddeel “tot overtuiging of bewijs te dienen” niet is beperkt tot bewijs in een juridische bewijsvoering, of tot de overtuiging van een burgerlijke rechter of strafrechter. Het is verder voldoende dat de zaak of het bescheid (etc.) tot bewijs kán dienen (vgl. de annotatie van Van Veen onder HR 12 januari 1982, NJ 1982/295).

6. Opzet. In Tekst & Commentaar Strafrecht wordt het volgende opgemerkt over het schuldverband in artikel 361 WvSr.[2] “Geen bijzonder oogmerk is hier vereist. Wel moet de dader zich bewust zijn van de bewijsbestemming van de stukken die hij onder zich heeft. Dat bewustzijn zal bij ambtenaren zeer zelden ontbreken. In ieder geval volstaat voorwaardelijk opzet.” In het geval van Van Miltenburg kan het vereiste opzet worden gegrond op de volgende feiten:

a) Het was algemeen bekend dat de minister van Veiligheid en Justitie op 1 mei 2015 een commissie had ingesteld die onderzoek deed naar de zogeheten Teeven-deal;

b) Nieuwsuur-redacteur Haan gaf Van Miltenburg op 17 juni 2015 persoonlijk een kopie van de anonieme brief[3];

c) Deze anonieme brief bevatte bijzonderheden over het exacte aan Cees H. overgemaakte bedrag[4];

d) Van Miltenburg overlegde met haar medewerkers over de door redacteur Haan aan haar ter hand gestelde kopie van de brief en gaf daarna opdracht die te vernietigen.[5]

Anders dan de Commissie Oosting zeer welwillend stelt (blz. 220), is het onaannemelijk dat Van Miltenburg zich kennelijk niet heeft gerealiseerd dat inhoud van de bewuste brief naar haar aard van belang was te achten voor de onderzoekscommissie.

[1] Zie het Besluit van de Minister van Veiligheid en Justitie van 1 mei 2015, houdende instelling van de Onderzoekscommissie Ontnemingsschikking (Instellingsbesluit Onderzoekscommissie Ontnemingsschikking), Staatscourant 2015, 12787.

[2] C.P.M. Cleiren en M.J.M. Verpalen, Tekst & Commentaar Strafrecht, Kluwer, Deventer 2010 (8e druk), art. 361, aant. 9.

[3] Rapport Onderzoekscommissie Ontnemingsschikking, blz. 220.

[4] Rapport Onderzoekscommissie Ontnemingsschikking, blz. 218.

[5] Rapport Onderzoekscommissie Ontnemingsschikking, blz. 220.

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Directie Wetgeving en Juridische Zaken
Sector Juridische Zaken

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/venj

Ons kenmerk
...

Datum 25 januari 2016
Onderwerp Nader onderzoek Commissie-Oosting

Afgelopen dinsdag, 19 januari jl., nam de heer Haan, journalist bij Nieuwsuur, contact op met mijn ministerie omdat hij over informatie beschikt die vragen oproept die niet in het rapport van de Erfgoedinspectie en in het rapport van de Onderzoekscommissie Ontnemingsschikking aan de orde zijn gekomen. Dit heeft geleid tot een gesprek op vrijdag 22 januari op mijn ministerie van de heer Haan met de secretaris-generaal in aanwezigheid van een medewerker van de Directie Voorlichting. De heer Haan heeft daarbij enkele geanonimiseerde e-mails van begin juni 2014 overhandigd. Diezelfde dag nog is nagegaan of deze e-mails voorkomen op servers van het Rijk. Dat is het geval. In deze mails wordt gesproken over back-ups van financiële systemen. De geanonimiseerde e-mailwisseling treft u als bijlage bij deze brief aan. Ik heb ervoor gekozen deze mee te zenden vanwege het bijzondere karakter van de zaak.

De heer Haan heeft op 19 januari jl. over dezelfde kwestie contact gezocht met voormalig voorzitter Oosting van de inmiddels opgeheven Onderzoekscommissie Ontnemingsschikking. Op 20 januari jl. heeft hij de geanonimiseerde e-mailwisseling gezonden aan de heer Oosting. De heer Oosting heeft een afschrift van zijn brief waarin hij de door de heer Haan gestelde vragen beantwoordt, op vrijdag 22 januari aan mij gezonden. U treft hierbij een afschrift van de brief aan.

De heer Oosting stelt in deze brief onder meer dat indien de Onderzoekscommissie in de loop van haar onderzoek ook inzage zou hebben gekregen in de e-mailwisseling die nu is voorgelegd, dat haar aanleiding zou hebben gegeven tot nader onderzoek (met bijbehorend wederhoor) van dat spoor.

Op basis hiervan constateer ik dat de Onderzoekscommissie tijdens haar onderzoek de emailwisseling niet tot haar beschikking heeft gehad en het spreekt voor zich dat ik nader onderzoek in deze kwestie van belang acht.

In het belang van de continuïteit in dezen heb ik afgelopen vrijdag met de heer Oosting gesproken en hem de vraag gesteld of hij en de andere leden van de voormalige Onderzoekscommissie bereid zouden zijn dit nadere onderzoek te verrichten. De heren Oosting, Bauduin en Van den Berge zijn daartoe bereid. De

heer Borgers is niet beschikbaar in verband met andere verplichtingen. Alle bevoegdheden en taken van de Onderzoekscommissie "herleven" ten behoeve van dit nieuwe onderzoek.

De commissie zal haar onderzoek zo snel mogelijk aanvangen en afronden. In overleg met de commissie wordt bezien welke tijd zij nodig heeft om het onderzoek op verantwoorde wijze te doen. Ik ben bereid met uw Kamer te overleggen over de precieze inhoud van de opdracht.

Over de uitkomsten van het onderzoek zal ik uw Kamer onverwijld informeren.

De Minister van Veiligheid en Justitie,

G.A. van der Steur

een, inzake beantwoording van vragen van de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport;
een, inzake beantwoording van vragen van de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

De Voorzitter stelt voor, deze brieven door te zenden aan de betrokken commissies;

8. de volgende brieven:
een, van R. Huisken, over haar persoonlijke omstandigheden;
een, van J.P. van den Witteboer, over het vervolgen van de minister-president, minister van Algemene Zaken de heer J.P. Balkenende;
een, van W. Haag, over een zieke werknemer en het UWV;
een, van ing. A.M.L. van Rooij, over een verzoek om een parlementaire enquête;
een, van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, inzake benoeming van drs. G.M. de Vries tot lid van de Algemene Rekenkamer;
een, van de President van het Europees Parlement inzake verkiezing van de heer Jan Cremers tot lid van het Europees Parlement;
een, van R.R. de Miranda, over een formele klacht tegen het Koninkrijk Spanje inzake flagrante schendingen van mensen- en burgerrechten;
een, van W. Stevenhagen, over windturbines op Aruba, Bonaire en Curaçao.

Deze brieven e.a. liggen op de Griffie ter inzage.

De Voorzitter en de eerste en tweede ondervoorzitter stellen voor, te stellen in handen van

a. de vaste commissie van Justitie:
- Wijziging van de Uitvoeringswet EG-betekeningsverordening ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (''de betekening en de kennisgeving van stukken''), en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1348/ 2000 (PbEU L 324/79) (31522);
- Wijziging van het Burgerlijk Wetboek (opneming verhuiskostenvergoeding bij renovatie) (31528);
- Wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 in verband met nationale visa en enkele andere onderwerpen (31549);
- Wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering in verband met de beëindiging van de maatregel van terbeschikkingstelling met bevel tot verpleging van overheidswege door de minister van Justitie (31552);
- Implementatie van het kaderbesluit nr. 2006/783/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 6 oktober 2006 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op beslissingen tot confiscatie (PbEG L 328/59) (wijziging Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging strafrechtelijke sancties in verband met de toepassing op beslissingen tot confiscatie) (31555);

b. de vaste commissies voor Justitie en voor Buitenlandse Zaken gezamenlijk:
- Goedkeuring van het voornemen tot intrekking van voorbehouden bij een aantal verdragen en protocollen inzake de bestrijding van terrorisme (31539, R1865);

c. de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties:
- Wijziging van de Wet schadeloosstelling, uitkering en pensioen leden Europees Parlement in verband met de totstandkoming van het Statuut van de leden van het Europees Parlement (31561);
- Wijziging van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens in verband met het mogelijk maken van systematische verstrekking van gegevens aan instellingen voor schulden- en kredietregistratie (31563);

d. de vaste commissies voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en voor Justitie:
- Wijziging van de Politiewet 1993 in verband met het vervallen van de facilitaire diensten van het Korps landelijke politiediensten (31564);

e. de vaste commissie voor Defensie:
- Goedkeuring van het op 18 oktober 2007 te Velsen totstandgekomen Verdrag tussen het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, het Koninkrijk der Nederlanden en de Portugese Republiek tot oprichting van het Europees Gendarmeriekorps EUROGENDFOR (Trb. 2007, 227) (31538);

f. de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer:
- Wijziging van de Wet hygiëne en veiligheid badinrichtingen en zwemgelegenheden en de Wet op de waterhuishouding (aanwijzing en kwaliteit van zwemwateren) (31527);

g. de algemene commissie voor Wonen, Wijken en Integratie:
- Wijziging van de Huisvestingswet (mogelijkheid van bestuurlijke boete
voor enkele overtredingen) (31556);

h. de vaste commissie voor Verkeer en Waterstaat:
- Wijziging van de Tracéwet, Spoedwet wegverbreding en de Wet ruimtelijke ordening met het oog op de verbetering van de beroepsprocedure (31546);
- Grenzeloos Genoeg(en)?; Visie op grensoverschrijdend regionaal personentreinverkeer (31553);
- Wijziging van de Wegenverkeerswet 1994 in verband met een herziening en vereenvoudiging van de voertuigregelgeving, ter implementatie van richtlijn nr. 2007/ 46/EG betreffende de goedkeuring van voertuigen en enkele andere technische wijzigingen (31562);

i. de vaste commissie voor Economische Zaken:
- Voorstel van wet van de leden Ten Hoopen, Aptroot en Vos houdende wijziging van de Mededingingswet ter versoepeling van de uitzondering op het verbod van mededingingsafspraken (versoepeling uitzondering verbod van mededingingsafspraken) (31531);
- Wijziging van de Wet informatie-uitwisseling ondergrondse netten in verband met uitsluiting van huisaansluitingen (31540);

Tweede Kamer der Staten-Generaal 2

Vergaderjaar 2015–2016

34 340 Instellen van een commissie van onderzoek

Nr. 9 **MOTIE VAN HET LID KROL**

Voorgesteld 28 januari 2016

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

spreekt uit het niet moreel verdedigbaar te vinden, en schadelijk te achten voor het aanzien en de geloofwaardigheid van de politiek, indien Kamerleden die in hun functie een ambtsmisdrijf hebben begaan zitting hebben en blijven hebben in deze Kamer,

en gaat over tot de orde van de dag.

Krol

kst-34340-9
ISSN 0921 - 7371
’s-Gravenhage 2016

Intermediary Foundation of the Universal Declaration of Human Rights

Aan:

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN

t.a.v. Zijne excellentie Mark Rutte Minister-President

Postbus:20001

2500EA,DEN HAAG

Onderwerp: EU-voorzitterschap-2016

Mierlo,9 november 2015

Zijne excellentie Minister van Algemene Zaken Rutte,

Het voorzitterschap van de EU in 2016 biedt een uitgelezen kans de Nederlandse "handel agenda" op Europees niveau verder vorm te geven.Ook een belangrijk aandachtspunt zijn de mensenrechten en haatzaaien op het internet.Nederland heeft hierin een voorbeeldrol te vervullen.Nederland is ook de verplichting aangegaan op grond van het kaderbesluit bestrijding racisme 2008/913/JBZ wat zich laat uitleggen in een pro-actief vervolgingsbeleid door de Nederlandse Staat.

De jurisprudentie van de rechtspraak waarin de verdachte zich heeft schuldig gemaakt aan smaadschrift jegens minister-president Balkenende -ECLI:NL:GHSGR:2010:BO4035- door bewerkte foto's op internet te plaatsen, waarop de minister-president onder meer met hitlersnorren en hakenkruizen werd afgebeeld.Tevens had de verdachte een bijbehorende tekst op internet geplaatst, waarin de minister-president met Adolf Hitler werd

Vergeleken.Staat U heden op internet als SS-er afgebeeld vergeleken met Heinrich Himmler,en de suggestie dat U als Minister van Algemene Zaken voorstander bent van het nazisme en tevens een groot voorstander van het nieuwe "Vierde Rijk" wat dan waarschijnlijk de EU zal moeten voorstellen.De Europese Commissie zal niet aarzelen om op basis van het kaderbesluit inbreukprocedures in te leiden indien nodig tegen lidstaten.Die toezegging heb Ik onlangs schriftelijk mogen ontvangen van de Heer Timmermans via Prof. Bernd Martenczuk,Kabinet van eerste Vicevoorzitter Frans Timmermans, kenmerk:BM/kr Ares (2015) 2715348,datum 13-08-2015.

Ter afsluiting van deze informatie nog de link naar de internet.

https://ejbron.wordpress.com/2015/06/22/rutte-als-ss-er-moet-dat-nou/

IFUD of Human Rights

de Voorzitter

J.P. van den Wittenboer

Correspondence:Po.box 324, 5660AH Geldrop The Netherlands

Offices:Kastanje 28, 5731NK Mierlo The Netherlands

C.o.C.reg:41092925 Eindhoven N.L.

E-mail: ifudofhumanrights@yahoo.com

Internet: http://ifudofhumanrights.webs.com

Phone:+31 -(0)6 50 425 552

Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2014–2015

34 166 Staat van de Europese Unie 2015

Nr. 17 MOTIE VAN HET LID BISSCHOP C.S.

Voorgesteld 2 april 2015

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat antisemitisme ook in de lidstaten van de Europese Unie een hardnekkig probleem is en leidt tot gevoelens van ernstige onveiligheid en vervreemding bij veel Joden;

voorts constaterende dat Nederland in de eerste helft van 2016 het voorzitterschap vervult van de Raad van de Europese Unie en als een van de prioriteiten hiervoor heeft aangewezen «een Unie die verbindt»;

verzoekt de regering om, tijdens het Nederlandse voorzitterschap de aanpak van antisemitisme in Europa expliciet onderdeel te laten zijn van de gestelde prioriteit «een Unie die verbindt»,

en gaat over tot de orde van de dag.

Bisschop
Segers
Van Klaveren
Omtzigt
Maij

kst-34166-17
ISSN 0921 - 7371
's-Gravenhage 2015

Tweede Kamer
DER STATEN-GENERAAL

Commissie V&J

Intermediary Foundation of the Universal Declaration of
Human Rights (IFUD of Human Rights)
Aan de heer J.P. van den Wittenboer
Postbus 324
5660 AH Geldrop

Plaats en datum:	Den Haag, 16 september 2014
Betreft:	Aanbieding verzoekschrift m.b.t. artikel 119 Grondwet van IFUD of Human Rights
Ons kenmerk:	2014Z14890/2014D30693
Uw brief van:	2 september 2014

Geachte heer Van den Wittenboer,

Uw bovengenoemde brief is op 10 september 2014 door de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie in een procedurevergadering behandeld.

In deze vergadering heeft de commissie besloten de inhoud van uw brief voor kennisgeving aan te nemen.
Dit betekent dat de commissie als zodanig verder geen actie zal ondernemen.
Dit neemt niet weg dat de individuele leden de inhoud van uw brief kunnen betrekken bij hun oordeelsvorming over dit onderwerp.

Namens de commissie dank ik u voor de toezending van uw brief.

Hoogachtend,

de griffier van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie,

A.E.A.J. Hessing-Puts

Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

T. 070-3182211
E. cie.vj@tweedekamer.nl

DIELEN
GERECHTSDEURWAARDERS

Schuttershofweg 1 4538 AA Terneuzen
Postbus 408 4530 AK Terneuzen
T 0115 612797 F 0115 694824
info@dielengerechtsdeurwaarders.nl
www.dielengerechtsdeurwaarders.nl

Kenmerk: L151343

Heden, tweeëntwintig september tweeduizendvijftien,

ten verzoeke van de stichting **INTERMEDIAIRE STICHTING VAN DE UNIVERSELE VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS**, gevestigd te 5731 NK Mierlo, gemeente Geldrop-Mierlo, aan de Kastanje 28, hierna te noemen requirante, te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van requirante, ten deze vertegenwoordigd door J.P. van den Wittenboer, voorzitter van requirante, alsmede te 4538 AA Terneuzen aan de Schuttershofweg 1, ten kantore van Dielen Gerechtsdeurwaarders,

heb ik, Paulus Johannes Dielen, gerechtsdeurwaarder met vestigingsplaats Terneuzen, aldaar woonplaats hebbende en kantoorhoudende aan de Schuttershofweg 1,

AAN:

het rechtspersoonlijkheid bezittend orgaan **EUROPEES PARLEMENT, VOORZITTER VAN COMMISSIES PETI / VERZOEKSCHRIFTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT**, zetelende en kantoorhoudende te 1047 Brussel (België), aan de Wiertzstraat 60, hierna te noemen gerequireerde, zonder bekende woon- of verblijfplaats in Nederland, mitsdien ten deze ex artikel 56 lid 2 Rv. en uit kracht van de EG-verordening nr 1393/2007 van de Raad van de Europese Unie van 13 november 2007 (EU Betekenings-Verordening) twee exemplaren van dit exploot gesteld in de Nederlandse taal per aangetekende post verzonden naar de ontvangende instantie in België, te weten:

Gerechtsdeurwaarder Claude Mollet, gevestigd en kantoorhoudende te 1040 Etterbeek (België) aan de Sneessensstraat 13,

Het formulier als bedoeld in artikel 4 lid 3 van genoemde verordening is door mij, gerechtsdeurwaarder ingevuld in de Nederlandse taal.

Aan de ontvangende instantie heb ik verzocht om dit exploot te betekenen, daarvan kennis te geven op de wijze als onder 5 in het hiervoor genoemd formulier "aanvraag om betekening of kennisgeving van stukken" omschreven, te weten betekening volgens de wet van de aangezochte staat (5.1. formulier).

BETEKEND:

een herinnering verzoekschrift ex artikel 227 VWEU met bijlagen, houdende de bevoegdheden van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

MET AANZEGGING:

1. dat requirante aan gerequireerde een termijn van twee maanden vanaf heden stelt, om aan de verplichting te voldoen als nader omschreven in de ten deze betekende stukken.

2. dat hierbij uitdrukkelijk naar de inhoud van de ten deze betekende stukken wordt verwezen, welke als hier Ingelast dienen te worden beschouwd en onlosmakelijk deel van dit exploot uitmaken.

Geschiedende deze betekening ten effecte rechtens en ter voldoening aan de wettelijke bepalingen.

De kosten dezes zijn voor mij, gerechtsdeurwaarder:

Exploot	€ 65,91
verschot conform artikel 9 Btag (portokosten)	€ 11,00
verschot conform artikel 10 Btag (btw)	€ 13,84
	€ 90,75

Hierbij verklaart ondergetekende dat bovenstaande verschotten zijn gemaakt voor de goede verrichting van de ambtshandeling en noodzakelijk waren, alsmede dat hij geen rechtstreeks of middellijk belang heeft in de onderneming of derde die bovenstaande verschotten factureert.

De kosten zijn verhoogd met de btw nu de verzoekende partij niet btw-plichtig is.

gerechtsdeurwaarder

Intermediary Foundation of the Universal Declaration of Human Rights

HERINNERING

verzoekschrift
Artikel 227 VWEU

BETEKENEN AAN GEADRESEERDE IN PERSOON DOOR DE DEURWAARDER

Aan: EUROPEES PARLEMENT
Voorzitter van Commissies Peti / Verzoekschriften van het Europees Parlement
Cecilia Wikström
Wiertzstraat 60

B-1047 BRUSSEL
BELGIË

[language Dutch – taal Nederlands]

Heden, heb ik Joannes Petrus van den Wittenboer van Nederlandse nationaliteit en voorzitter van de stichting IFUD of Human Rights die is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel in Eindhoven onder nummer 41092925, een herinnering laten betekenen op een eerder verzonden verzoekschrift Artikel 227 VWEU, via aangetekende post verzonden de data 24 juni 2015,onder aantekenregistratie nummer:RN688057471NL,

aan het Europees Parlement te Brussel,Petitions Committee European Parliament,B-1047 Brussels,Belgium,nadien ingeschreven in het algemene register onder nummer **0794/2015**,datum registratie verzoekschrift negenentwintig Juli tweeduizend en vijftien (29-07-2015),verzoeker J.P. van den Wittenboer woonachtig ten adres Kastanje 28, Mierlo,onder de stichting IFUD of Human Rights,te dezer zake woonplaats kiezende te Mierlo aan de Kastanje 28 ten woonadres van J.P. van den Wittenboer,(zelfde adres).Volledig adres: Kastanje 28,5731NK Mierlo - Nederland,en tevens ter zake deze betekening ten adres van het kantoor van de gerechtsdeurwaarder gekozen.

Inleiding:

De reden dat Ik deze herinnering verstuur is om geadreseerde te behoeden voor mogelijk nalaten:in strijd met het recht van de Europese Unie,heeft nagelaten een besluit te nemen,(nalaten artikel 265 VWEU).Op eerder verzoek van 24 juni 2015 is geen inhoudelijke reactie binnengekomen,het verzoekschrift is wel ingeschreven in het algemene register met een nummer.Daarom stel Ik een nieuwe termijn van twee maanden om aan de verplichting te voldoen.De termijn loopt vanaf de datum van de betekening,een in het exploot nauwkeurig aangegeven datum.[Verordening (EG)nr.1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken,vervangen in 2013 door COM(2013)858 final].

Haatmisdaden:

Lidstaat Nederland samen met Europese Commissie "Juncker": handelen of niet handelen met gebruikmaking van verschillende laakbare instrumenten en constructies om deze misdaden te kunnen wegmaken / omzeilen om veroordeling te ontkomen.De aanhechtingen bij het verzoek om strafvervolging Artikel 119 GW lidstaat Nederland zijn dezelfde aanhechtingen als van Artikel 258 VWEU verzoekschrift inbreukprocedure aan Europese Commissie.Deze producties staan op data DvD-rom.Zowel Lidstaat Nederland alsmede de Europese Commissie is in het bezit van de producties.

Vermelding:

Het verzoekschrift Artikel 227 VWEU maakt thans onderdeel uit van een nieuw boek met de titel "Europese Commissie Juncker",barcode,UPC nummer:1230000406284.het boek is verder geregistreerd onder ISBN nummer:9789402133653. In opdracht van IFUD of Human Rights onder leiding van J.P. van den Wittenboer,2015, 805 blz- pdf,(link voor downloaden) http://www.archive.org/details/EUROPESECOMMISSIEJUNCKER

Europese Commissie:

citeer eerste vice-voorzitter Europese Commissie Frans Timmermans uit zijn toespraak aan het Europees Parlement in Straatsburg,12 februari 2015-SPEECH/15/4402- oorspronkelijk in het

engels:er kan geen Europa zijn zonder de volledige eerbiediging van onze gemeenschappelijke waarden.Deze Commissie is gewijd aan het bevorderen van de grondrechten en de rechtsstaat. "Ik zal er persoonlijk op toezien dat de Commissie handelt in een **niet-ideologische** wijze,en beoordeelt ieder geval afzonderlijk eerlijk en objectief,op basis van de feiten van de zaak en op de wet",(einde citaat).

Kaderbesluit 2008/913/JBZ van de Raad:

Het publiekelijk verspreiden of uitdelen van geschriften,afbeeldingen of ander materiaal en het verregaand bagatelliseren van "Hitler's Inferno" en "40 maanden Oranienburg" in combinatie met de inzet door IFUD of Human Rights / J.P. van den Wittenboer het waarschuwen tegen de gevaren van fascisme en onrecht,en de herinnering van het verleden levendig te houden als les voor de toekomst.Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het instellen van onderzoek naar of vervolging,indien de gedraging op zijn grondgebied is begaan niet afhankelijk is alleen van de aangifte door de aangever.Leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal zijn hierdoor verplicht –proactief optreden- de verzoekschriften om strafvervolging in handen te stellen van de Hoge Raad der Nederlanden.Lidstaat Nederland heeft dit nagelaten,en voldoet hierdoor niet aan het kaderbesluit. (Verzoek onderzoek naar strafbare feiten waarvan de Hoge Raad in eerste aanleg kennis neemt – te weten ministers en staatssecretarissen personen in hun hierna gemelde betrekking beweerdelijk gepleegde ambtsmisdrijven als bedoeld in art. 76 RO- maar de opdracht tot vervolging ter zake van zodanige ambtsmisdrijven kan niet worden gegeven door de Hoge Raad maar uitsluitend bij Koninklijk besluit of bij een besluit van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (art. 119 Grondwet;art. 4-9 Wet van 22 april 1855,Stb.33,houdende regeling der verantwoordelijkheid van de hoofden der Ministeriële Departementen;art. 483 leden 1 en 2 Sv.).

OSCE / ODIHR:

Citeer "Guidelines on the Protection of Human Rights Defenders" blz 19- 20,(OSCE/ODIHR-2014,ISBN:978-92-9234-885-4.(citeer):

C. confronteren stigmatiseren en marginalisering

37.
Staatsinstellingen en ambtenaren moeten zich onthouden van lastercampagnes,negatieve beeldvorming of de stigmatisering van mensenrechtenverdedigers en hun werk.Dit omvat de negatieve etikettering van verdedigers van mensenrechten,in diskrediet brengen van mensenrechtenwerk en mensenrechtenverdedigers of belasteren op geen enkele manier.

38.
Lidstaten moeten proactief maatregelen nemen om lastercampagnes tegen stigmatisering van de verdedigers van de mensenrechten, met inbegrip begaan door derden.Ze moeten publicaties natrekken en erkennen de noodzaak om de verdedigers van de mensenrechten en het belang te beschermen van hun werk,geef erkenning op individuele mensenrechtenverdedigers en daardoor versterking van de legitimiteit en de status die van hun mensenrechtenwerk in de samenleving., (einde citaat).

Berne Conclusions:

Aangenomen standpunten tijdens de "Joint Conference" OSCE / ODIHR Switzerland 10- 11 June 2014, Hotel Schweizerhof,Berne,Switzerland, "The Budapest Document 20 Years On" The OSCE and Human Rights Defenders.Een panel met diverse deelnemers en sprekers o.a. Nils Muižnieks, Council of Europe Commissioner for Human Rights.

Europees Hof van Justitie:

[Arrest van het Europees Hof van Justitie (grote kamer) van 9 december 2014- Peter Schönberger / Europees Parlement,(Zaak C-261/13P)].

Het petitierecht komt voor in de artikelen 20, lid 2, sub d, VWEU, 24, tweede alinea, VWEU en 227 VWEU alsook in artikel 44 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.Uit deze bepalingen tezamen volgt dat het petitierecht tot de fundamentele rechten behoort en wordt uitgeoefend overeenkomstig het bepaalde in artikel 227 VWEU.Het petitierecht is een instrument waarmee de burger aan het democratisch leven van de Unie deelneemt.Het is een van de wegen van de rechtstreekse dialoog tussen de burger van de Unie en zijn vertegenwoordigers.Het petitierecht, dat onmisbaar is voor de participatie van en de democratische controle door de burgers, versterkt dus de communicatie tussen het Parlement en de burgers en ingezetenen van de Unie, aan wie het een open, democratisch en transparant mechanisme biedt waarmee zij, indien legitiem en gerechtvaardigd, een buitengerechtelijke oplossing voor hun klachten kunnen krijgen. Anderzijds is het verzoekschrift een instrument waarmee de burgers van de Unie achteraf kunnen controleren of het recht van de Unie correct is toegepast.Verzoekschriften zijn immers een waardevolle bron van informatie waarmee tekortkomingen in het Unierecht kunnen worden opgespoord. Het Parlement verplicht is te voorzien in mechanismen die verzoekers in staat stellen toegang tot het Parlement te krijgen via doeltreffende en transparante procedures. Alleen de invoering van deze mechanismen kan dus worden onderworpen aan toetsing door de Unierechter middels een beroep wegens nalaten krachtens artikel 265 VWEU. Toetsing door de Unierechter is alleen geboden wanneer het Parlement een zodanige houding aanneemt dat sprake is van een ernstige en voortdurende schending van het petitierecht waardoor de uitoefening van het petitieinstrument als zodanig in het gedrang komt, met name wanneer het weigert verzoekschriften in ontvangst te nemen of deze niet beantwoordt. Een dergelijke houding vormt

immers een schending van de verplichting die op het Parlement rust krachtens de artikelen 20 VWEU en 227 VWEU en artikel 44 van het Handvest.Het Parlement moet niet alleen de ontvankelijkheid van verzoekschriften onderzoeken, maar de ontvankelijk verklaarde verzoekschriften ook inhoudelijk beoordelen. De weigering om een verzoekschrift inhoudelijk te behandelen belemmert de uitoefening van het petitierecht en ontneemt de indiener van het verzoekschrift de mogelijkheid om een bijdrage te leveren aan de verbetering van het Unierecht en deel te nemen aan het democratisch bestel van de Unie in de zin van de artikelen 10, lid 3, VEU en 24, tweede alinea, VWEU. Een negatieve beslissing van het Parlement over de vraag of de voorwaarden van artikel 227 VWEU vervuld zijn moet zodanig worden gemotiveerd dat de indiener van het verzoekschrift kan zien aan welke van die voorwaarden in zijn geval niet is voldaan. Anders dan het Gerecht heeft geoordeeld in punt 28 van zijn arrest Tegebauer/Parlement (T-308/07, EU:T:2011:466, punt28), beantwoordt een beknopte motivering, zoals die in het besluit van het Parlement in de zaak waarin dat arrest is gewezen, aan dit vereiste.

IFUD of Human Rights

de voorzitter

J.P. van den Wittenboer

-aanhechtingen-

(de bevoegdheden van het Hof van Justitie van de Europese Unie)

Correspondence:Po.box 324, 5660AH Geldrop The Netherlands

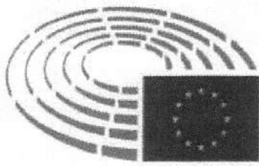
Offices:Kastanje 28, 5731NK Mierlo The Netherlands

C.o.C.reg:41092925 Eindhoven N.L.

E-mail: ifudofhumanrights@yahoo.com

Internet: http://ifudofhumanrights.webs.com

Phone:+31 -(0)6 50 425 552

DE BEVOEGDHEDEN VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Deze EU-infopagina gaat over de bevoegdheden van het Hof van Justitie van de Europese Unie. Het Hof van Justitie omvat drie rechtscolleges: het eigenlijke Hof van Justitie, het Gerecht van eerste aanleg en het Gerecht voor ambtenarenzaken. Bij het Hof van Justitie kunnen verschillende rechtsmiddelen worden ingesteld (zie artikel 19 VEU, de artikelen 251 t/m 281 VWEU, artikel 136 Euratom en Protocol nr. 3 betreffende het statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie, gehecht aan de Verdragen).

HET HOF VAN JUSTITIE

A. Rechtstreekse beroepen tegen lidstaten of instellingen, organen en instanties van de Europese Unie.

Het Hof doet uitspraak in procedures tegen lidstaten of instellingen die de krachtens het recht van de Europese Unie op hen rustende verplichtingen niet zijn nagekomen.

1. Beroepen tegen lidstaten wegens niet-nakoming van een verplichting

Een dergelijke zaak wordt aanhangig gemaakt door:

— hetzij de Commissie, na een precontentieuze procedure (artikel 258): de staat krijgt de gelegenheid opmerkingen te maken (het met redenen omkleed advies) (1.3.8);

— hetzij door een lidstaat tegen een andere lidstaat, nadat de klacht eerst aan de Commissie is voorgelegd (art. 259).

Taken van het Hof van Justitie:

— vaststellen dat de betrokken lidstaat zijn verplichtingen niet is nagekomen. In dat geval is deze staat gehouden de maatregelen te nemen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof;

— indien de Commissie van oordeel is dat de betrokken lidstaat deze maatregelen niet heeft genomen, kan zij (na de hierboven genoemde precontentieuze procedure) het Hof van Justitie verzoeken de lidstaat een forfaitaire som of dwangsom op te leggen, waarvan de hoogte wordt bepaald door het Hof op basis van een voorstel van de Commissie (artikel 260).

2. Beroepen tegen EU-instellingen tot nietigverklaring en wegens nalaten

Inzake: gevallen waarin een instelling een handeling heeft vastgesteld die in strijd is met het recht van de Europese Unie (nietigverklaring: artikel 263) of gevallen waarin een instelling, in strijd met het recht van de Europese Unie, heeft nagelaten een besluit te nemen (nalaten: artikel 265).

Aanhangigmaking: een zaak kan aanhangig worden gemaakt door de lidstaten, de EU-instellingen of door natuurlijke of rechtspersonen als de zaak betrekking heeft op een handeling die zich tot hen richt.

Taken van het Hof: het Hof verklaart de handeling nietig of verklaart dat er sprake is van nalatigheid. De betrokken instelling is gehouden de maatregelen te nemen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie (artikel 266).

3. Overige rechtstreekse beroepen

Beroepen tegen een besluit van de Commissie waarbij een onderneming een boete wordt opgelegd (artikel 261).

Vorderingen tot vergoeding van schade die door de instellingen of hun personeelsleden is veroorzaakt (artikel 268),

Beroepen van EU-ambtenaren en andere personeelsleden tegen hun instellingen (artikel 270) — de bevoegdheid om hierover uitspraak te doen ligt momenteel bij het Gerecht voor ambtenarenzaken (zie hieronder).

Beroepen inzake door de EU gesloten overeenkomsten (artikel 272).

B. Indirecte beroepen: vragen over de geldigheid van handelingen, opgeworpen voor een rechterlijke instantie van een der lidstaten (artikel 267)

Indien een zaak dat verlangt, is de nationale rechter in de regel gehouden het EU-recht toe te passen. Wanneer evenwel voor een nationale rechterlijke instantie een vraag wordt opgeworpen over de uitlegging van het Unierecht, kan deze instantie het Hof van Justitie verzoeken over deze vraag een uitspraak te doen. Wanneer de nationale instantie optreedt als hoogste rechter, dan is zij daartoe zelfs verplicht.

C. Bevoegdheid in hogere voorziening

De bevoegdheid van het Hof van Justitie om in hogere voorziening uitspraken van het Gerecht van eerste aanleg te toetsen, beperkt zich tot rechtsvragen. Een bij het Hof ingestelde hogere voorziening heeft geen schorsende werking.

Het Hof is tevens bevoegd om kennis te nemen van beroepen tegen uitspraken van gespecialiseerde rechtbanken (Gerecht voor ambtenarenzaken, zie hieronder) of beslissingen van het Gerecht van eerste aanleg over prejudiciële vragen. Deze heroverwegingsprocedure is een uitzonderlijke procedure, die slechts betrekking kan hebben op gevallen waarin een ernstig risico bestaat dat de eenheid of de samenhang van het recht van de Unie wordt aangetast.

Wanneer de uitspraak van het Hof gevolgen kan hebben voor de beslissing in de procedure waarop de beslissing in eerste aanleg betrekking had, is er geen sprake van een beroep "in het belang van de wet".

INVLOED

Het Hof van Justitie is bij de Europese integratie een belangrijke factor en volgens sommigen zelfs een stuwende kracht gebleken.

A. Algemeen

Het arrest van het Hof van Justitie in de zaak *Costa/Enel* van 15 juli 1964 is van doorslaggevend belang geweest, omdat het Hof daarin bepaalde dat het Europese recht een autonome rechtsorde is die voorrang heeft boven het nationale recht van de lidstaten. Ook de uitspraak in de zaak *Van Gend & Loos* van 5 februari 1963 was van groot belang, omdat daarin werd bepaald dat

het gemeenschapsrecht rechtstreeks voor de nationale rechter ingeroepen kan worden. Andere belangrijke uitspraken hebben betrekking op de bescherming van de rechten van de mens, zoals het arrest van 14 mei 1974 in de zaak *Nold*, waarin het Hof van Justitie verklaarde dat de fundamentele rechten een integrerend deel uitmaken van de algemene rechtsbeginselen waarvan het de eerbiediging verzekert (2.1.2).

B. Specifieke onderwerpen

— Het recht van vestiging: het arrest van 8 april 1976 in de zaak *Royer*, waarin het Hof bevestigde dat een onderdaan van een lidstaat het recht heeft om op het grondgebied van willekeurig welke andere lidstaat te verblijven, onafhankelijk van de vraag of hem door het ontvangende land een verblijfsvergunning is verstrekt.

— Het vrije verkeer van goederen: het arrest van 20 februari 1979 in de zaak *Cassis de Dijon*, waarin het Hof van Justitie bepaalde dat elk product dat in een lidstaat legaal is geproduceerd en in de handel gebracht, in beginsel moet worden toegelaten tot de markt van elke andere lidstaat.

— De externe bevoegdheid van de Gemeenschap: het arrest van 31 maart 1971 in de zaak *Commissie/Raad* (*AETR-arrest*), waarin het Hof vaststelde dat de Gemeenschap de bevoegdheid heeft internationale overeenkomsten te sluiten op terreinen die onder het toepassingsgebied van de communautaire wetgeving vallen.

— Recente arresten waarin het Hof bepaalt dat lidstaten die richtlijnen niet of niet tijdig in nationaal recht omzetten, schadevergoeding moeten betalen.

— Diverse arresten met betrekking tot sociale zekerheid en mededinging.

— Arresten inzake schendingen van het Gemeenschapsrecht door de lidstaten; deze arresten zijn van essentieel belang voor de goede werking van de gemeenschappelijke markt.

Een van de voornaamste verdiensten van het Hof van Justitie was de formulering van het uitgangspunt dat de Verdragen niet star moeten worden uitgelegd, maar moeten worden bezien in het licht van de stand van de integratie en van de doelstellingen van de Verdragen zelf. Dit beginsel heeft het mogelijk gemaakt wetgeving uit te vaardigen op enkele terreinen waarvoor in de Verdragen geen specifieke bepalingen zijn opgenomen, zoals de strijd tegen aantasting van het milieu (zo heeft het Hof van Justitie in het arrest van 13 september 2005 (zaak C-176/03) bepaald dat het de Europese Unie is toegestaan maatregelen te nemen die verband houden met het strafrecht, indien dit "noodzakelijk" is om doelstellingen op het gebied van milieubescherming te bereiken).

HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

(1.3.9.)

A. Bevoegdheden van het Gerecht van eerste aanleg (artikel 256)

Het Gerecht van eerste aanleg is bevoegd om in eerste aanleg kennis te nemen van beroepen op de volgende terreinen, tenzij het beroep wordt ingesteld door een lidstaat, een EU-instelling of de Europese Centrale Bank, in welk geval alleen het Hof van Justitie bevoegd is (artikel 51 van het statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie ("het statuut")):

— beroepen tot nietigverklaring of beroepen wegens nalaten, ingesteld tegen de instellingen (artikelen 263 en 265);

— beroepen tot vergoeding van schade die door de instellingen is veroorzaakt (artikel 268); beroep inzake door of namens de Unie gesloten publiekrechtelijke dan wel privaatrechtelijke overeenkomsten (artikel 272).

Via het Statuut kan de bevoegdheid van het Gerecht van eerste aanleg tot andere terreinen worden uitgebreid.

Tegen de uitspraken van het Gerecht van eerste aanleg staat beroep open bij het Hof van Justitie, echter uitsluitend voor zover het rechtsvragen betreft.

B. Bevoegdheden in eerste en laatste aanleg

Het Gerecht van eerste aanleg is bevoegd prejudiciële beslissingen te nemen (art. 267) inzake de in het statuut genoemde aangelegenheden. Deze beslissingen kunnen bij uitzondering door het Hof van Justitie worden heroverwogen, wanneer er "een ernstig risico bestaat dat de eenheid of de samenhang van het Gemeenschapsrecht wordt aangetast". De heroverwegingsprocedure heeft geen schorsende werking.

Wanneer de uitspraak van het Hof van Justitie gevolgen kan hebben voor de beslissing in de procedure waarop het arrest van het Gerecht van eerste aanleg betrekking had, is er geen sprake van een beroep "in het belang van de wet":

— in geval van heroverweging van beslissingen van het Gerecht van eerste aanleg inzake beslissingen van gespecialiseerde rechtbanken (zie hieronder) verwijst het Hof van Justitie de zaak terug naar het Gerecht van eerste aanleg, dat gebonden is aan de beslissing van het Hof over de rechtsvragen. Wanneer echter de beslissing in de zaak, gelet op het resultaat van de heroverweging, gebaseerd is op dezelfde feiten als de feiten die ter kennis van het Gerecht van eerste aanleg waren gebracht, oordeelt het Hof van Justitie zelf over de zaak; wanneer het Hof van Justitie bij heroverweging van uitspraken van het Gerecht van eerste aanleg over prejudiciële vragen van oordeel is dat er een ernstig gevaar bestaat dat de eenheid of de samenhang van het EU-recht wordt aangetast, komt de beslissing van het Hof in de plaats van die van het Gerecht (artikel 256; artikel 62 van het statuut).

C. Vatbaarheid voor beroep

Tegen beslissingen van het Gerecht van eerste aanleg kan binnen twee maanden een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof van Justitie.

HET GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN VAN DE EUROPESE UNIE

(1.3.9.)

Om het Gerecht van eerste aanleg te ontlasten, voorziet artikel 257 VWEU in de mogelijkheid tot het instellen van gespecialiseerde rechtbanken die in eerste aanleg kennis nemen van bepaalde categorieën van beroepen "in specifieke aangelegenheden". Overeenkomstig deze bepaling is bij Besluit 2004/752/EG, Euratom van de Raad van 2 november 2004 een Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie ingesteld, toegevoegd aan het Gerecht van eerste aanleg. Krachtens artikel 270 VWEU is het Gerecht voor ambtenarenzaken bevoegd om kennis te nemen van geschillen tussen de Europese Unie en haar personeelsleden. Het gaat om ongeveer 120 zaken per jaar op een personeelsbestand van ongeveer 35 000 personen. Deze geschillen betreffen niet alleen de arbeidsverhoudingen als zodanig (bezoldiging, loopbaanverloop, aanwerving, tuchtmaatregelen, enz.), maar ook de socialezekerheidsregelingen (ziekte, ouderdom, invaliditeit, arbeidsongevallen, enz.).

Het Gerecht voor ambtenarenzaken is ook bevoegd voor de geschillen tussen organen en instanties en hun personeelsleden ten aanzien waarvan het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd is verklaard (bijvoorbeeld geschillen tussen Europol, het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) of de Europese Investeringsbank en hun personeelsleden).

Het kan evenwel geen kennis nemen van geschillen tussen nationale overheidsinstanties en hun personeelsleden.

Tegen beslissingen van het Gerecht voor ambtenarenzaken kan binnen twee maanden een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Gerecht van eerste aanleg.

Udo Bux
04/2014

Vergaderjaar 2015–2016 **Aanhangsel van de Handelingen**

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1124

Vragen van het lid **Marcouch** (PvdA) aan de Minister van Veiligheid en Justitie over *het rapport «Racisme, antisemitisme en extreemrechts geweld in Nederland»* (ingezonden 9 december 2015).

Antwoord van Minister **Van der Steur** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 13 januari 2016) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2015–2016, nr. 1068

Vraag 1
Kent u het bericht «Stijging racistische incidenten» en de Vierde rapportage racisme, antisemitisme, en extreemrechts geweld in Nederland. Incidenten, aangiftes, verdachten en afhandeling in 2014»?[1]

Antwoord 1
Ja.

Vraag 2 en 3
Hoe komt het dat er sprake is van een zeer grote stijging van het aantal meldingen van racistische incidenten? In hoeverre is er sprake van een betere registratie door de politie en in hoeverre is er daadwerkelijk sprake van een toename van racisme?
Deelt u de mening dat het zorgelijk is dat dat aantal incidenten al jarenlang stijgt? Zo ja, waarom en wat gaat u doen om deze tendens te keren? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 2 en 3
Het kabinet spant zich in om racisme te voorkomen en te bestrijden. In het nieuwe interdepartementale actieprogramma tegen discriminatie krijgt dit verder vorm.
Met mijn brief van 16 november 2015[2], heb ik de Kamer geïnformeerd over de «Discriminatiecijfers politie 2014» en «Cijfers in Beeld 2014» waarin de discriminatiecijfers van het Openbaar Ministerie (OM) zijn opgenomen.
De politie werkt doorlopend aan een verbetering van de registratie van discriminatie, mede ingegeven door nieuwe internationale en nationale

[1] http://www.annefrank.org/nl/Nieuws/Nieuwsberichten/2015/December/Stijging-racistische-incidenten/
[2] Kamerstuk 30 950/29 268, nr. 82.

ah-tk-20152016-1124
ISSN 0921 - 7398
's-Gravenhage 2016

afspraken en inzichten. De verbeteringen hebben voor de Discriminatiecijfers politie 2014 geleid tot een nieuwe methodiek van dataverzameling. Een toelichting hierop is gegeven in de hierboven genoemde brief.
Keerzijde hiervan is echter dat door de nieuwe landelijke werkwijze een vergelijking met de cijfers van de voorgaande jaren veelal niet meer kan worden gemaakt. Ik verwacht dat wanneer de komende jaren aan de hand van deze nieuwe landelijke eenduidige werkwijze wordt gerapporteerd, een vergelijking wel mogelijk zal zijn.
Daarnaast wil ik benadrukken dat de berichten gaan over het aantal door de politie geregistreerde racistische incidenten. De toename van het aantal door de politie geregistreerde incidenten kan, naast een toename van het aantal daadwerkelijke incidenten, ook afhangen van andere factoren zoals de maatschappelijke aandacht voor racisme en een verandering in de meldingsbereidheid. Ten aanzien van dit laatste is van belang dat het kabinet de laatste jaren heeft benadrukt dat het belangrijk is dat mensen die discriminatie en racisme ervaren dit ook melden. Alleen op deze manier kunnen degenen die zich schuldig maken aan discriminatie ter verantwoording worden geroepen en als de discriminatie is bewezen, worden aangepakt. Bovendien bieden meldingen van discriminatie inzicht in de aard en omvang van het probleem.
Er zijn door de politie over 2014 in totaal 5.721 discriminatoire incidenten geïdentificeerd. De discriminatiegrond ras (2.987) komt het meeste voor. De politie registreerde daarnaast 358 incidenten met een antisemitische grondslag en 279 incidenten met godsdienst als grondslag. Ten aanzien van het aantal gericht antisemitische incidenten (van 61 in 2013 naar 76 in 2014) en moslimdiscriminatie (van 150 in 2013 naar 206 in 2014) is een stijging waarneembaar. Op deze gronden is een vergelijking met voorgaande jaren wel mogelijk vanwege de beschikbaarheid van eerdere rapporten, waarbij ten opzichte van onderhavig rapport een vrijwel identieke methode is gehanteerd.
Uit de OM-cijfers in «Cijfers in Beeld» blijkt dat er sinds 2009 sprake is van een daling van het aantal ingestroomde discriminatiefeiten; in 2014 is er echter weer een aanzienlijke stijging ten opzichte van 2013 te zien. Desondanks is het aantal ingestroomde feiten nog altijd lager dan in de jaren voor 2009. Het is op dit moment nog onduidelijk wat de oorzaak is van de lagere aantallen ingestroomde feiten in 2013 en de jaren daaraan voorafgaand. Hier wordt door het Landelijk Expertise Centrum Discriminatie (LECD) OM onderzoek naar gedaan.
Het aandeel van de discriminatiegrond ras is bij het OM in 2014 net als in voorgaande jaren het hoogst en omvat 47% van alle ingestroomde feiten. De grond ras omvat meerdere groepen op wie de discriminatie gericht kan zijn. 30% van de feiten betreft antisemitisme, 14% is gericht tegen personen van Afrikaanse afkomst.

Vraag 4
Is het waar dat de inzet van de strafrechtelijke discriminatieverboden zeer beperkt is? Zo ja, waarom is dat zo? Zo nee, waar blijkt het tegendeel uit?

Antwoord 4
Discriminatie is bij wet verboden (artikel 137c – 137g en 429quater Wetboek van Strafrecht). Indien sprake is van een van de in deze artikelen genoemde vormen van discriminatie, volgt een strafrechtelijke beoordeling. Veruit het grootste gedeelte van strafrechtelijke discriminatiezaken betreft echter commune feiten met een discriminatoir aspect.

Vraag 5
Is het waar dat delicten met een discriminatoir aspect nog niet goed door het Openbaar Ministerie worden geregistreerd? Zo ja, waarom is dat en wanneer wordt dit verbeterd? Zo nee, wat is er dan niet waar?

Antwoord 5
In «Cijfers in Beeld» wordt gerapporteerd over de bij het OM ingestroomde en afgedane discriminatiefeiten; feiten die instromen en worden afgedaan op grond van één van de discriminatieartikelen uit het Wetboek van Strafrecht (Sr.): artikel 137c, 137d, 137e, 137f, 137g of 429quater Sr. Het onderscheid tussen het aantal ingestroomde feiten en het aantal zaken dient in het oog te

worden gehouden; één zaak kan meerdere feiten omvatten, bijvoorbeeld als aan één verdachte in een zaak twee discriminatiefeiten ten laste wordt gelegd.
Tevens dienen de discriminatiefeiten onderscheiden te worden van de commune delicten met een discriminatoir aspect. Dit zijn delicten zoals mishandeling en vernieling, waarbij een discriminatoir aspect een rol speelt, bijvoorbeeld als motief op de achtergrond. Sinds 1 januari 2015 is een begin gemaakt met de registratie van commune delicten met een discriminatoir aspect. Hoewel deze registratie om verschillende redenen nog niet volledig is doorgevoerd, zal naar verwachting in het rapport «Cijfers in Beeld 2015» wel een indicatie gegeven kunnen worden van het aantal commune delicten met discriminatoir aspect dat is ingestroomd.

Vraag 6
Is het waar dat er ten opzichte van 2014 «veel minder OM-afdoeningen en gerechtelijke uitspraken zijn geweest» voor delicten met een discriminatoir karakter? Zo ja, in hoeverre komt dat en waar is dat anders dan administratieve redenen uit te verklaren? Zo nee, wat is er niet waar?

Antwoord 6
De cijfers over 2015 zijn, als gesteld, nog niet bekend. Het Landelijk Expertisecentrum Discriminatie meldde aan het OM dat met een OM-afdoening in 2014 145 discriminatiefeiten werden afgedaan, in 2013 90 feiten en in 2012 131 feiten. In 2014 waren er 77 rechterlijke uitspraken, in 2013 89 en in 2012 85.

Vraag 7
In hoeveel gevallen was er in 2014 sprake van respectievelijk aangifte, vervolging en veroordeling wegens aan racisme, antisemitisme of moslimhaat gerelateerde delicten?

Antwoord 7
Bij brief van 16 november 2015 heb ik u geïnformeerd over de rapporten «Discriminatiecijfers Politie 2014» en «Cijfers in Beeld 2014». In het rapport «Discriminatiecijfers Politie» wordt uitgebreid ingegaan op het aantal bij de politie geregistreerde incidenten. Incidenten betreffen zowel aangiftes als mutaties (melding of eigen waarneming). Het OM gaat over de vervolging van strafbare feiten. Het rapport «Cijfers in beeld» geeft een overzicht van het aantal vervolgingen dat door het OM is ingesteld op grond van discriminatie. Omdat het OM pas sinds afgelopen jaar commune feiten met een discriminatoir aspect registreert, zijn er over 2014 geen gegevens voorhanden over de aantallen commune delicten met een aan racisme, antisemitisme of moslimhaat gerelateerd aspect die het OM heeft vervolgd.